

“Η συστηματική αχρήστευση των έμπειρων και ικανών υπηρετεί την πιο ζημιογόνο δημαγωγία”

Το φαινόμενο της άκριτης υιοθέτησης του ηλικιακού ρατσισμού, που χαρακτηρίζει συχνά την ελληνική κοινωνία και τον συνακόλουθο “εξοστακισμό”, ο οποίος έχει ως αποτέλεσμα να ρίχνονται με περισσή ανευθυνότητα οι έμπειροι και ικανοί φορείς του παρελθόντος στον Καιάδα της “διαγραφής”, θέτει ο πρόεδρος της Ένωσης τώως Βουλευτών και Ευρωβουλευτών κ. Κωνσταντίνος Πυθαρινός, σε μία εκ βαθέων συνέντευξή του στο “Β&Ε”. Παρότι δεν κρύβει την πικρία του για αυτές τις συμπεριφορές της “ληηροσύνης” και της “αχαριστίας”, που προφανώς έχουν ως θύματα και μέλη της ένωσης, ο κ. Πυθαρινός αναδεικνύει τις επιπτώσεις, που έχουν οι συγκεκριμένες πρακτικές στο μέλλον του τόπου, αφού δεν υπάρχει το μέτρο στη σύνθεση της δομής της κοινωνίας, αλλά ξεριζώνεται οποιαδήποτε προηγούμενη δημιουργία και εν ονόματι του νέου γκρεμίζεται η συνέχεια. Ο κ. Πυθαρινός επισημαίνει ότι η παγκοσμιοποίηση του ανεξέλεγκτου καπιταλισμού όσο και η εκκωφαντική κατάρρευση των αξιών με την παράλληλη υιοθέτηση του μηδενισμού ως συμπεριφοράς στις περισσότερες εκφάνσεις της δημόσιας ζωής ενίσχυσε την αμφισβήτηση των θεσμών. Ειδικά για το κοινοβούλιο, σημειώνει ότι η στοχοποίησή του από τα ΜΜΕ οφείλεται και στο γεγονός ότι απρόσεκτα μέλη του προκαλούν την κοινή γνώμη. Ο κ. Πυθαρινός αναφέρεται στην έντονη δράση της ένωσης και εξαίρει τη συμβολή όλων των προέδρων της Βουλής και ειδικά του κ. Δημήτρη Σιούφα στην αντιμετώπιση των προβλημάτων και την καλύτερη συνεργασία για την επίτευξη των στόχων της.

Η Ένωση των τέως Βουλευτών και Ευρωβουλευτών θεσμικά εκπροσωπεί τους διατελέσαντες εκπροσώπους του Ελληνικού Λαού οι οποίοι κατά την περίοδο της θητείας τους συνέβαλαν μεγάλως στην στερέωση του δημοκρατικού πολιτεύματος, στον εκσυγχρονισμό της Χώρας και την είσοδό της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποιοι είναι οι καταστατικοί σκοποί της Ένωσης και πώς αυτή λειτουργεί;

Η Ένωσή μας είχε και έχει ως μέλη της τους τέως Πρωθυπουργούς, Υπουργούς και Βουλευτές από την πρώτη μεταπολεμική Βουλή του 1946 μέχρι σήμερα. Αριθμεί 490 μέλη και σύντομα θα συμπεριλάβει ως αντεπιστέλλοντα μέλη της τους διατελέσαντες υπηρεσιακούς Υπουργούς κοινοβουλευτικών κυβερνήσεων. Οι σκοποί της Ένωσης περιγράφονται στο αναθεωρημένο Καταστατικό της οι οποίοι μεταξύ άλλων είναι: α) Η συμβολή στην ενδυνάμωση και εμβάθυνση των δημοκρατικών,

κοινωνικών και κοινοβουλευτικών θεσμών στην Ελλάδα και την Ευρώπη. β) Η συμβολή στην ισχυροποίηση της Ελλάδος μέσα στην Ευρώπη και τον κόσμο ως παράγοντα ειρήνης, επιστημονικής, οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης. γ) Η καλλιέργεια πνεύματος συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ του συνόλου του πολιτικού κόσμου προς όφελος των ζωτικών θεμάτων του τόπου. δ) Η προστασία του κύρους των κοινοβουλευτικών θεσμών και η ανάληψη υπερχορηματικών δράσεων για την εδραίωση των αρχών του διαλόγου, της ανοχής, της κοινωνικής συνοχής, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ασφάλειας. ε) Η προστασία της Ελληνικής γλώσσας, της ανθρωπιστικής παιδείας και των αρχών και πολιτιστικών αξιών του Ελληνισμού χωρίς φυλετικούς ή άλλους διαχωρισμούς. στ) Η ενίσχυση των προσπάθειών που καταβάλλονται από τη διεθνή κοινότητα για την καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών, της παιδικής εκμετάλλευσης και της κακοποίησης των γυναικών. ζ) Η συμβολή στην αειφόρο ανάπτυξη της Χώρας με σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον, στην πολιτιστική και ιστορική μας κληρονομιά.

“Εκείνο που ειδικότερα μας προβληματίζει στις ημέρες μας είναι το γκρέμισμα της συνέχειας εν ονόματι του νέου. Όχι η προσπάθεια για το καλύτερο αλλά το ξερίζωμα της προηγούμενης δημιουργίας πάνω στην οποία στέκεται αυτός ο τόπος και η ιστορία του”

Για την επίτευξη των ανωτέρω σκοπών η Ένωση αναλαμβάνει με τις ένδεκα Επιτροπές τις οποίες συνέστησε, συλλογικές δράσεις και πολυεπίπεδες υπερχορηματικές πρωτοβουλίες εντός και εκτός Ελλάδος με Ημερίδες, Διαλέξεις, Συνέδρια, Εκδόσεις – Εκθέσεις, κ.λ.π. Θα μου επιτρέψετε ενδεικτικά να αναφερθώ στα θέματα ιδιαίτερου ενδιαφέροντος τα οποία απασχόλησαν κατά την τελευταία περίοδο την Ένωση και τα Μέλη της, όπως π.χ. Ημερίδες για την “Προστασία της Ελληνικής Γλώσσας” στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Ημερίδες: Ο “Διάλογος των Πολιτισμών”, η “Μετανάστευση”, η “Προστασία των Φυσικών Πόρων”, “Οι Δέκα Προτάσεις της Ενώσεως για την Τροποποίηση του Συντάγματος”, κ.ά.

Πρόσφατα επίσης οργάνωσε το πρώτο Συνέδριο των Ενώσεων των τ. Βουλευτών και Ευρωβουλευτών των κρατών Μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ως γνωρίζετε κατέληξε στην σπουδαία από πλευράς οραματικού περιεχομένου, “Διακήρυξη των Αθηνών”.

Πώς συνεργάζεστε με τη Βουλή των Ελλήνων και ποια είναι η αντιμετώπιση της Ένωσης από τη σημερινή ηγεσία της;

Τα τελευταία χρόνια εδραιώθηκε μια πιο στενή συνεργασία ή δε περαιτέρω συστηματοποίηση αυτής της συνεργασίας είναι βέβαιο ότι θα αποφέρει χρήσιμους καρπούς προς όφελος της δημόσιας ζωής. Όλοι οι διατελέσαντες Πρόεδροι της Βουλής υπήρξαν συναντιλήπτορες του έργου της Ενώσεως.

Εδώ θα πρέπει να υπογραμμίσω ιδιαίτερος το μεγάλο και ουσιαστικό ενδιαφέρον του κ. Σιούφα, αλλά και του υπ' αυτόν Προεδρείου και της Γενικής Γραμματείας της Βουλής για την αντιμετώπιση τόσο των θεμάτων και των πρωτοβουλιών της Ενώσεως όσο και τα της τύχης των υφισταμένων ανεπίλυτων προβλημάτων των μελών της. Θεωρώ ότι αυτή η αρμονική συνεργασία, μακριά από κομματικές και πολιτικές αντιπαραθέσεις στο βάθος του χρόνου θα αποδειχθεί πολύτιμη για πολλά μικρά και μεγάλα θέματα που αφορούν τον τόπο και τον Λαό.

“Υπογραμμίζω ιδιαίτερος το μεγάλο και ουσιαστικό ενδιαφέρον του κ. Σιούφα, αλλή και του υπ' αυτόν Προεδρείου και της Γενικής Γραμματείας της Βουλής για την αντιμετώπιση τόσο των θεμάτων και των πρωτοβουλιών της Ενώσεως όσο και τα της τύχης των υφισταμένων ανεπίλυτων προβλημάτων των μελών της”

Πριν ένα χρόνο, στην ομιλία σας κατά την κοπή της πίτας της Ένωσης θέσατε τα σημαντικότερα προβλήματα των τώως βουλευτών και ευρωβουλευτών, ζητώντας την επίλυσή τους. Ένα χρόνο μετά έχουν γίνει κάποια βήματα;

Σειρά ενεργειών του Προέδρου της Βουλής κ. Σιούφα οδήγησαν στη ρύθμιση ορισμένων θεμάτων με κορυφαίο εκείνο της υιοθέτησης, σε σημαντικό βαθμό, πρακτικών της Βουλής εναρμονισμένων προς τις από μακρού καθιερωμένες ανάλογες πρακτικές των Κοινοβουλίων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι των Ενώσεων των τ. Βουλευτών. Βεβαίως παραμένουν ανεπίλυτα αρκετά, θεσμικού χαρακτήρος, προβλήματα, μεταξύ των οποίων πρώτο: το τυπικό και ουσιαστικό πρόβλημα της εφαρμογής του Ζ' Ψηφίσματος.

Η πολιτεία δεν μπορεί επί μακρόν αυθαίρετα να μεροληπτεί

ούτε ετσιθελικά να παρανομεί περιφρονώντας δικαστικές αποφάσεις. Και δεύτερο: Ζητούμε την ικανοποίηση του ομόφρονου αιτήματος της Ενώσεως για την απόδοση του κτηρίου της Παλαιάς Βουλής στους διατελέσαντες εκπροσώπους του Ελληνικού λαού στους οποίους δικαιωματικά ανήκει. Η σπουδαία προσπάθεια της εγκατεστημένης εκεί σήμερα (κατά παραχώρηση) αξιόλογης κατά πάντα Εθνολογικής Εταιρείας, είναι δυνατόν να συνεχισθεί και αλλού όπως π.χ. στην παλαιά ή στην νέα Εθνική Βιβλιοθήκη.

Ακούγοντας κανείς για πρώην βουλευτές και ευρωβουλευτές πιθανόν να θεωρεί ότι πρόκειται για μία τάξη ανθρώπων, μάλλον προνομιούχων και χωρίς προβλήματα. Είναι έτσι, ή η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική, τουλάχιστον για πολλά από τα μέλη σας;

Όντως ακούγονται καλόπιστα αλλά και κακόπιστα ισχυρισμοί και ιστορίες για προνομιούχους. Η πραγματικότητα για

Συνέντευξη / Κωνσταντίνος Πυλαρινός

την συντριπτική πλειοψηφία των μελών μας είναι διαφορετική και οι εντυπώσεις που προκαλούνται από προκατασκευασμένες αθλιότητες και την εσκεμμένη δημιουργία εντυπώσεων είναι πέρα για πέρα άδικες. Όπως πολλοί

**“Όπως πολλοί συμπολίτες μας έτσι
και αρκετά μέλη μας βρίσκονται στα όρια
της δοκιμασίας έστω και αν αυτό σας ακούγεται
υπερβολικό. Το γεγονός ότι από βαθιά κατανόηση
και αίσθημα ευθύνης έναντι των δοκιμασιών
των πτωχών στρωμάτων του Λαού μας
δεν συζητούμε δημόσια τα δικά μας
προβλήματα δεν σημαίνει
ότι αυτά δεν υπάρχουν”**

συμπολίτες μας έτσι και αρκετά μέλη μας βρίσκονται στα όρια της δοκιμασίας έστω και αν αυτό σας ακούγεται υπερβολικό. Και εξηγούμαι για να γίνω -όσο μπορώ- πιο πιστικός. Από τα μέλη της Ενώσεως οι μισοί περίπου δεν είναι συνταξιούχοι. Δεν είχαν δικαίωμα ή χρόνο συνταξιοδοτήσεως. Εγκατέλειψαν κάποτε -για να προσφέρουν στα κοινά-

και επάγγελμα και σταδιοδρομία και σήμερα σε περασμένη ηλικία αναζητούν εργασία για να επιβιώσουν αυτοί και οι οικογένειές τους. Αρκετοί από αυτούς έχουν βουλευτική θητεία 15 και 20 χρόνια αλλά επειδή είναι ηλικίας 55 ή 60 ετών θα περιμένουν να πάρουν σύνταξη μετά από 5 και 10 χρόνια!! Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτή είναι δυστυχώς μια πτυχή της πικρής πραγματικότητας γιατί υπάρχουν και άλλες πολύ πιο πικρές. Το γεγονός ότι από βαθιά κατανόηση και αίσθημα ευθύνης έναντι των δοκιμασιών των πτωχών στρωμάτων του Λαού μας δεν συζητούμε δημόσια και δεν τονίζουμε τα δικά μας προβλήματα δεν σημαίνει ότι αυτά δεν υπάρχουν.

Θα ήθελα να μου πείτε πιο συγκεκριμένα για την τύχη της πρότασης, που έχετε καταθέσει εδώ και καιρό, σχετικά με τη δημιουργία ταμείου αλληλοβοήθειας, για το οποίο υποθέτω ότι υπάρχει έντονο ενδιαφέρον συναδέλφων σας. Υπήρξε κάποια ανταπόκριση;

Μέχρι αυτή τη στιγμή και παρά το προσωπικό ενδιαφέρον του Προέδρου της Βουλής δεν έχει προωθηθεί η πρότασή μας. Ελπίζουμε ότι οι εν ενεργεία συνάδελφοι θα ασχοληθούν σοβαρά με την πρότασή αυτή. Άλλωστε μέσα στην Ελληνική πραγματικότητα μόνο εμείς (οι νυν και οι τέως Βουλευτές) δεν έχουμε ένα φορέα αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας που να μπορεί να συνδράμει σε σοβαρά θέματα υγείας ή και πενίας ακόμη όπως σε κάποιες περιπτώσεις τις οποίες προηγουμένως σας ανέφερα. Η δημιουργία ενός ταμείου αλληλοβοήθειας, με τις εισφορές των μελών του, είναι επιβεβλημένη υπό πάσα έννοια.

Νιώθετε κάποια στιγμή πικρία ότι η πολιτεία ξεχνά τους ίδιους τους βουλευτές της, τους ανθρώπους, που εξελέγησαν ως αντιπρόσωποι του λαού στο ναό της Δημοκρατίας;

Ναι, αν και θεωρούμε ότι είναι συστατικό της φύσης των ανθρωπίνων πραγμάτων και η αδιαφορία και η λησμοσύνη και η αγνωμοσύνη! Το διαχρονικό αυτό, ανά τους αιώνες, “σύνδρομο” επισημαίνεται μεν δεν μας εκπλήσσει δε. Αλλά γιατί να μιλάμε με την αοριστία της έκφρασης η “Πολιτεία”. Άνθρωποι την αποτελούν, που από την ποιότητα, το ήθος και την σοφία ή μη της συμπεριφοράς τους, παράγονται η αδιαφορία, η αχαριστία, ακόμη και η αλαζονική περιφρόνηση... Εκείνο όμως που ειδικότερα μας προβληματίζει στις ημέρες μας είναι το γκρέμισμα της συνέχειας εν ονόματι του νέου. Όχι η προσπάθεια για το καλύτερο αλλά το ξερίζωμα της προηγούμενης δημιουργίας πάνω στην οποία στέκεται αυτός ο τόπος και η ιστορία του. Αντί της εφαρμογής